

Таш, сени юсюнгден кѐп жаздым: жерим
Жаратылгъанлы ташдан бай болгъанды,
Къууанчы, бушууу бурундан бери
Ташларында кертилгенлей къалгъанды.

Тарыхларын китаплада къоялгъан
Халкълача болмай, жарлы халкъым таула
Ичлеринде ташлагъа, къаялагъа
Айтханды оюмун. Ташла, къаяла

Аны китапларылла, китаплары!
Ала мени аллымда ачылалла,
Алада манга кѐрюнюп туралла
Халкъыбызны эрлиги, жаралары.

Къалала, тирмен ташла, сын ташлары,
Китаплача, хапар айталла манга,
Ала тил билген кибикдиле бары.
Ай жарытып, боялгъандыла къаннга.

Ол ташлада устаны къолларыны
Къымылдагъанларын кѐрюп турама,
Алада тауланы батырларыны
Кишиликлерин да окъуй барама.

Жашын къама жойгъан ана ачыуун,
Жесирликге тюшген къызыны къайгъысын
Кѐреме, ол таш китапланы ачып.
Да, манга китапды таудагъы хар сын.

О, адамланы къаты кюрешлери,
Жашау ючюннге ташлача тѐзгенле!

Ташладан къарайла манга кёзлери,
Хапар айтадыла жерге киргенле.

Таш, сени юсюнгден жаздым: сен мени
От жагъада жалан аякъларымы
Жылытханса. Ташдан ишлеп юйлени,
Жашадыкъ. Сен таулуланы барына –

Багъалы. Махтайма къатылыгъынгы,
Окъгъа да, бораннга да тёзгенинги,
Биз ёлсек да, сен жерде къаллыгъынгы,
Отлукъ, тирмен таш бола келгенинги.

Жеримде, жауунла жууа, турурса,
Ташсыз да, терексиз да къалмаз журтум,
Тыпыр таш аякъларымы жылытды,
Таула ташы, манга сын да болурса!..

1962